

Pelastettu ryöväri näki selvemmin kuin useimmat muut!

Johdanto

Saanko kertoa sinulle ihanan ja toden "ryövärikertomuksen"? Silloin aion kertoa sen, mitä minulle tuli selväksi vastikään koskien sitä ryöväriä, joka pelastui ristillä Jeesuksen kanssa. Voi tuntua vähän takaperoiselta olla puhumatta Jeesuksesta ristillä vaan ryöväristä, mutta niin kuin tulet näkemään, tämä käsittelee kuitenkin Jeesuksen sovitustyötä. Ryövärin pelastus antaa meille nimittäin vaikuttavan ohjauksen siitä, kuinka pelastutaan. Ja pelastuneella tarkoitan silloin pelastunutta iankaikkiseen elämään Jumalan luona Jeesuksen Kristuksen kautta.

Eräänä iltana, kun olin mennyt nukkumaan, tuli Raamatun sana ryöväreistä ristillä minulle. Makasin siinä ja mietin hetken sitä, mitä molemmat ryövärit ja Jeesus sanoivat toisilleen. Yhtäkkiä tuli vain suuri hymy huulilleni. Tuntui kuin erityinen valo tuli minulle koskien tätä Raamatun kohtaa. Aivan yhtäkkiä tuli täysin selväksi, että se ryöväri, jonka Jeesus lupasi olevan mukana paratiisissa samana päivänä, hän näki juuri silloin kirkkaammin kuin kaikki muut ihmiset niiden kolmen ristin ympärillä. Kirkkaammin kuin opetuslapset, kirkkaammin kuin Maria, kirkkaammin kuin Jeesuksen veljet, Kaikki paitsi tämä ryöväri olivat luovuttaneita ja aivan maahanlyötyjä Jeesuksen ristiinnaulitsemisen takia. Tämän ryövärin selkeä näky tuli minulle aivan ihmeelliseksi vahvistukseksi siitä, kuinka pelastutaan. Kuinka yksinkertaista se voikaan olla, jos ollaan vilpittömiä ja rehellisiä. Kuinka vähän uskonnollista suorittamista vaaditaankaan pelastukseen. Sillä hän tuli pelastukseen, tämä kirkkaasti näkevä ryöväri!

Katsokaamme hiukan lähemmin sitä, mitä ryövärit ja Jeesus sanoivat toisilleen. Otamme sen esille pisteiden muodossa selvyiden takia. Alla olevassa tekstissä

kutsun sitä ryöväriä, joka pelastui ihan lyhyesti vain "ryöväriksi". Toista ryöväriä kutsun "toiseksi ryöväriksi".

Mutta ensin luemme kaikki ne Raamatun jakeet, jotka käsittelevät tätä tapahtumaa. Ne ovat Luukkaan evankeliumin luvussa 23, jakeissa 35 - 43:

Ja kansa seisoj ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, auttakoon itseänsä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu." 36 Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luokseen ja tarjosivat hänelle hapanviiniä 37 ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi." 38 Oli myös hänen päänsä päällä kirjoitus "Tämä on juutalaisten kuningas." 39 Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä "Etkö sinä ole Kristus. Auta itseäsi ja meitä." 40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen? 41 Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt" 42 Ja hän sanoi: "Jeesus muista minua, kun tulet valtakuntaasi" 43 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle; tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

1. Molemmat ryövärit tiesivät Jeesuksen sanoneen olevansa Messias

Jakeessa 39 näemme, että "toinen ryöväri" ymmärsi, että Jeesus antoi itsensä ollakseen Messias. Hän ei kuitenkaan uskonut Jeesuksen sanoihin, vaan pilkkasi sen sijaan Jeesusta. Siinä sanotaan:

Luuk. 23: 39: Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä."

Kuten voit nähdä jakeista 35 - 38, niin paljon tapahtui kolmen ristiinnaulitun ympärillä. Se sai aikaan sen, että molemmat ryövärit saattoivat helposti ymmärtää Jeesuksen tehneen ihmeitä ja sanoneen olevansa Messias. Mutta kaikella varmuudella he olivat kuulleet tämän myös aikaisemmin. Voimme lukea toisesta Raamatun jakeesta, että huhu Jeesuksesta oli levinnyt laajalle ja että koko Jerusalemi joutui liikkeeseen Jeesuksen vuoksi, jne. Katso esim. kohtia Matteus 9: 26, Luukas 5: 15 ja Matteus 21: 10. Oli itsestään selvää, että huhu

Jeesuksen kaikista ihmeistä, hänen opetuksestaan, ja hänen vaatimuksistaan oli levinnyt yli koko Israelin ja varmasti myös sen rajojen ulkopuolelle.

Joten johdannoksi voin todeta, että molemmat ryövärit tiesivät, kuka Jeesus sanoi olevansa, nimittäin se Messias, jota juutalaiset odottivat (ja edelleen odottavat). Molemmat olivat varmasti kuulleet puhuttavan siitä, mitä Jeesus opetti, hänen vaatimuksistaan ja siitä, että hän oli auttanut monia ihmisiä ja että hän oli tehnyt suuria ihmeitä. Koska Rooman valta ei tavallisesti ristiinnaulinnut Rooman kansalaisia, niin luultavasti ryövärit olivat juutalaisia, mahdollisesti omaten joitain tietoja Raamatun kirjoituksista.

--> Tämä perustavaa laatua oleva tieto siitä, kuka Jeesus sanoo olevansa, mitä hän haluaa meidän tekevän ja mitä hän voi tehdä meille, on ensimmäinen ratkaiseva osa, jonka täytyy olla paikallaan silloin, kun ihminen voi antautua Jeesukselle ja tulla pelastetuksi - Raamatun mukaan. **Tämä on evankeliumi - pelastava sanoma!** Sen, joka haluaa tulla pelastetuksi, täytyy kuulla tämä evankeliumi Jeesuksesta, harkita sitä ja sanoa "kyllä" sille. Juuri siksi me kristityt olemme kutsuttuja julistamaan evankeliumia niille, joilla ei ole tätä uskoa. Sillä usko tulee kuulemisesta (ruots. julistamisesta) (Room. 10:17). Haluan sanoa, että ryöväriillä, jota tässä opiskelemme, oli tämä välttämätön perustieto Jeesuksesta.

Mutta mietiskelläänpä eteenpäin sitä, mitä tapahtui. Siinä näemme nimittäin erilaiset välttämättömät evankeliumin osat.

2. Ryöväri tunnusti syntinsä

Jakeessa 41 ryöväri sanoo toiselle:

"Meidän tuomiomme on oikeudenmukainen. Me saamme, mitä meidän tekemme **ansaitsevat.**"

Näemme tässä, että ryöväriille oli aivan selvää, se, että hän oli elänyt elämänsä synnissä. Hän oli tullut tajuamaan tämän ja synnin seurauksen. Se, mitä me luemme jakeessa 41, on ryövärin tunnustus siitä, että hän on tehnyt syntiä ja että hän ansaitsee kuolla syntiensä takia. Tämän tunnustuksen hän sitä paitsi tekee Jeesuksen edessä, koska menossa on keskustelu heidän kaikkien kolmen välillä.

--> Tässä meillä on toinen ratkaiseva osa ihmisen pelastusprosessissa. Sen täytyy olla osa sitä evankeliumia, jota meidät on kutsuttu saarnaamaan. Kyse on siitä, että meidän täytyy tulla sisäisesti tuntemaan se, että olemme kaikki syntisiä

ja että me kaikki olemme tuomittuja ikuiseen kadotukseen ellemme tule pelastetuiksi ja että meidän täytyy tunnustaa kaikki meidän syntimme ja velkamme Jeesuksen edessä. Tähän kuuluu kääntymys, jossa olemme valmiit aloittamaan uuden elämän Jeesuksen kanssa ja jättämään syntisen elämän taaksemme. Ryöväri tunnusti syntinsä!

3. Ryöväri tunnusti Jeesuksen olevan ilman syntiä

Jakeessa 41 ryöväri sanoo myös tämän toiselle ryövärielle.

”... hän ei ole tehnyt mitään pahaa.”

Universumissa ei ollut mitään muuta uhria, joka olisi voinut ottaa pois meidän syntimme kuin että Jumala itse astui alas maan päälle ihmisen hahmossa – kuten Jeesus – ja otti pois meidän rangaistuksemme päällensä. Jumala on antanut meille Lain, joka tuomitsee meidät. Hän on se, joka on lausunut kuolemantuomion meidän elämämme ylle. Mutta rakkaudessaan meitä kohtaan hän tulee ja ottaa pois sen kuolemantuomion, jonka hän on päättänyt – itsensä päälle! Jeesus on puhdas, aivan virheetön uhrilammas, jonka Laki vaatii, että meidän syntimme tulisivat sovitetuiksi. Jeesuksen puhdas veri pesee meidät puhtaksi kaikista synneistämme ja syntiveloistamme, jopa tulevistakin synneistä.

--> Tämä totuus Jeesuksen puhtaasta uhrista on kolmas ratkaiseva osa ihmisen pelastusprosessissa ja sen täytyy myös olla osa sitä evankeliumia, jota meidät on kutsuttu saarnaamaan. Ryövärin sanoissa on tunnustus siitä, että Jeesus on virheetön, puhdas uhrilammas.

4. Ryöväri ymmärsi sen, että Jeesus nousi ylös kuolleista

Jakeessa 42 ryöväri sanoo Jeesukselle:

”Jeesus, muista minua, **kun tulet** valtakuntaasi.” (vuoden 1917 ruotsalaisen käännöksen mukaan)

Näemme tässä, että ryöväri ymmärsi, ettei ristinkuolema ollut loppu Jeesukselle. Hän ymmärsi sen, että Jeesus palaisi jollakin tavalla.

--> Tämä totuus siitä, että Jeesus elää vielä tänä päivänäkin, on neljäs ratkaiseva osa ihmisen pelastusprosessissa ja senkin täytyy olla osa sitä evankeliumia, jota olemme kutsutut saarnaamaan. Ryöväri tunnusti, ettei kuolema ollut Jeesuksen loppu ja sen mukana myös sen, että hän elää vielä tänä päivänäkin!

5. Ryöväri tunnusti Jeesuksen olevan Messias

Katsomme hiukan jaetta 42, jossa ryöväri sanoo Jeesukselle:

“Jeesus, muista minua, kun tulet **sinun valtakuntaasi.**”

(vuoden 1917 käännös, joissakin käännöksissä on: “kun tulet valtakuntasi **kanssa**, toisissa” tulet valtakuntaasi”)

Näemme tässä, että ryöväri ymmärsi sen, että Jeesuksella oli **valtakunta**, johon hän pääsisi joskus sen jälkeen, kun Jeesus oli noussut kuolleista. Mikähän *valtakunta* sen voisi ajatella olevan? Mikään maallinen valtakunta ei se ilmeisestikään ollut, joten ryövärin täytyi tarkoittaa tässä *Jumalan valtakuntaa*. Ja tätä valtakuntaa ryöväri kutsuu “**sinun** valtakunnaksesi”, kun hän puhuu Jeesuksen kanssa! Ryöväri tunsu varmasti jonkun verran Raamatun kirjoituksia Jumalan valtakunnasta:

Psalmi 145:13: “**Sinun valtakuntasi** on iankaikkinen valtakunta, ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen.”

Tässä sisäisessä tuntemisessa, joka ryövärillä niin ihmeellisesti oli tässä, on tunnustus siitä, että Jeesus on Messias, toisin sanoen Jumala ihmishahmossa. Tämä on yksi syvimmistä sisäisistä näkemyksistä, joita voimme saada kristittyinä ja tämän syvän näkemyksen oli tämä syntinen ryöväri saanut! Siinä hetkessä tuskin oli toista, jolla oli se näkemys, mutta Jumala antoi meille tämän kertomuksen ryövärin uskosta opastuksena meille.

Jeesus ei ole siis mikään tavallinen henkilö, jolle Jumala on jättänyt kunniansa ja valtakuntansa tietyksi ajaksi, sillä niin ei Jumala tee. Seuraavasta Raamatun jakeesta, jossa Vanhan Testamentin Jumala puhuu, ymmärrämme, että Jumala ja Jeesus ovat YKSI:

Jes. 48:11 ”Kunniaani en minä toiselle anna.”

Mutta voimme nähdä enemmän ryövärin ihmeellisestä sisäisestä näkemyksestä siinä keskustelussa, joka esitettiin ristiinnaulitsemisessa. Jakeessa 40 ryöväri sanoo toiselle ryöväriille:

”Etkö sinä **edes** pelkää Jumalaa...” (ruots. **myöskään**)

Keihin henkilöihin ryöväri viittaa tässä sanoilla: ”myöskään”? Kyllä, jäseniin, hallitusmiehistössä, jotka pilkkasivat Jeesusta sanoessaan:” Muita hän on auttanut, auttakoon nyt itseänsä, jos hän on Jumalan Kristus, se Valittu” (jae 35). Ryöväri näki, kuinka sekä kirjanoppineet että toinen ryöväri tekivät Jeesuksesta narrin, sillä hän oli sanonut olevansa Messias. Ryövärin silmissä se ei tarkoittanut Jumalan pelkoa, kun sanottiin niin.

Hän siis ymmärsi, että Jeesus oli Messias. Hän ymmärsi, että oli synti, ellei tunnustanut Jeesusta Messiaaksi. Kyllä, voin myös vetää tulkintani niin pitkälle, että ryöväri ymmärsi, että se oli Jumala itse ihmishahmossa, joka riippui hänen vieressään. Hän ymmärsi, ettei Jeesuksen ristiinnaulitseminen ollut loppu vaan osa jotain suurta. Ja hän ymmärsi, että muut pilkkasivat Jumalaa, kun he pilkkasivat Jeesusta: ” etkö sinäkään pelkää **Jumalaa**”!

--> Tämä totuus siitä, että Jeesus ON Messias – Jumala itse ihmishahmoon tullessaan ottamaan pois meidän syntimme, on viides ja ratkaiseva osa ihmisen pelastusprosessissa ja sen täytyy olla osa sitä evankeliumia, jota me olemme kutsutut saarnaamaan. Ryöväri tunnusti, että Jeesus on Messias!

6. Ryöväri ymmärsi, että hän saattoi nousta ylös kuolleista ja tulla pelastetuksi

Luemme jakeesta 42 vielä kerran:

”Jeesus, **muista minua**, kun tulet valtakuntaasi.”

Tässä näemme, että ryöväriellä oli toivo elämästä oman kuolemansa jälkeen ristillä. Voimme myös lukea hänen sanoistaan ”muista minua”, että hän uskoi, että asiat voivat tulla paremmiksi tai huonommiksi elämässä kuoleman jälkeen. Jos hän olisi uskonut, että kaikki oli loppu kuoleman tullessa, hän ei olisi sanonut

näin Jeesukselle. Ja jos hän olisi uskonut siihen, että kaikki ihmiset saavat yhtä miellyttävät olot "toisella puolen", hän ei olisi pyytänyt apua.

--> Totuus "elämästä tämän jälkeen" ja että siellä on kaksi vaihtoehtoa (taivas tai helvetti) on kuudes osa ihmisen pelastusprosessissa ja sen täytyy olla osa sitä evankeliumia, jota meidät on kutsuttu saarnaamaan. Ellemme usko elämään tämän maan päällä eletyn elämän jälkeen, on evankeliumin sanoma järjetön. Jos uskomme elämään tämän elämän jälkeen, mutta samalla uskomme, että kaikki ihmiset tulevat sinne, loogiseksi johtopäätökseksi tulee, ettei meillä silloin olisi mitään tarvetta Jeesukselle.

Mutta ryöväri uskoi elämään oman ristinkuolemansa jälkeen ja hän ymmärsi, että Jeesus pystyi auttamaan häntä päätyään hyvään iankaikkisuuteen. Raamattu sanoo, että "kerran me kaikki kuolemme ja sitten tulee tuomio" (Hebr. 9: 27), joten elämä tämän maapallolla eletyn jälkeen ei ole sama kuin reinkarnaatio. Kyseessä on elämä Jumalan luona tai elämä iankaikkisessa kadotuksessa pois Jumalan luota.

7. Ryöväri pyysi Jeesukselta apua

Vielä kerran pohdimme ryövärin sanoja jakeessa 42:

"Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi."

Ryöväri oli ymmärtänyt, että Jeesus oli Messias ja se, joka pystyi pelastamaan hänet hyvään iankaikkiseen elämään. Mutta se ei pysähtynyt tähän, hän uskalsi myös kääntyä suoraan Jeesuksen puoleen ja pyytää apua, kaikesta synnistään huolimatta. Oletettavasti ryöväri oli sekä murhaaja että varas, mutta silti hän uskalsi kääntyä taivaan ja maan Luojan puoleen pyytääkseen apua! Siinä oli syvä näkemys siitä, millainen Jumala on!

--> Se tosiasia, että jokainen syntinen itse saa ja hänen pitää kääntyä rukouksessa Jeesuksen puoleen ja pyytää pelastusta, on seitsemäs ja ratkaiseva osa ihmisen pelastusprosessissa ja tämän täytyy myös olla osa sitä evankeliumia, jota me olemme kutsutut saarnaamaan. Kukaan toinen ihminen ei ole välittäjä Jumalan ja sen ihmisen välillä, joka haluaa pelastua. Voimme vain osoittaa tietä - joka on Jeesus! Ryöväri kääntyi suoraan Jeesuksen puoleen avunpyynnössään!

8. Ryöväri pelastui!

Sen jälkeen, kun ryöväri oli pyytänyt Jeesukselta apua, Jeesus vastasi (jakeessa 43):

"Totisesti minä sanon sinulle: Tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

Viimeistä päivää odottaessa, tulevat ne, jotka kuolevat, toiseen kahdesta vaihtoehtoisesta paikasta, Raamatun mukaan: uskovat paratiisiin, ei-uskovat kuoleman valtakuntaan odottamaan tuomiota. Kun Jeesus tässä lupaa, että ryöväri suoraan kuolemansa jälkeen saa olla hänen kanssaan paratiisissa, niin ymmärrämme, että hän tuli pelastetuksi ikuisen elämään Jumalan luona. Se usko, se luovutus ja se rukous, jonka hän oli esittänyt Jeesukselle, riitti hänen pelastukseensa!

9. Pelastuksen tie

Huono lähtökohta

Mietipä nyt, miten risuinen lähtökohta tällä ryövärillä oli. Hän sanoi, että oli aivan oikein, että hänet oli tuomittu ristinkuolemaan. " Meidän tuomiomme ovat oikeudenmukaisia. Me saamme, mitä olemme ansainneet." (jae 41) Oikeastaan sekä maallinen mahti ETTÄ Jumalan Laki olivat tuominneet hänet. Rooman laki oli tuominnut ryövärin kuolemaan ristinkuoleman kautta. Ajatellen rangaistuksen laatua on erittäin luultavaa, että ryöväri oli sekä murhannut että varastanut – sitä kai ne ryövärit tekevät?

Jumalan Lain mukaan hänet oli tuomittu ikuisen kadotukseen maanpäällisen elämän jälkeen. Useimmat meistä emme ole murhanneet emmekä varastaneet, mutta me kaikki olemme rikkoneet Jumalan Lakia jossain suhteessa (Room.3: 23). Jos olemme rikkoneet vain yhdessä kohti, niin olemme syyllisiä siihen, että olemme rikkoneet koko Lakia vastaan (Jaak. 2:10). Meidän lähtökohtamme voi maallisesta näkökulmasta olla yhtä keho kuin ryövärillä. Mutta älä ole toivoton, ryövärihän kurjasta elämästään huolimatta pelastui ikuisuuteen Jumalan luona! No miksi? Kyllä, siksi, että Jeesus otti päällensä meidän rangaistuksemme –siinä määrin kuin luovutamme itsemme hänelle ja otamme vastaan Jumalan armon Jeesuksessa.

Pelastettu Jumalan aloitteesta

On olemassa lisäksi vielä yksi komponentti, jota en ole maininnut aikaisemmin ja se on, että aloite ihmisen pelastamiseksi on Jumalan. Ei kukaan voi tulla Jeesuksen luo, ellei Isä vedä häntä Jeesuksen luo, näin on kirjoitettu Joh. 6: 44. Jumala saa aikaan synninhädän ja kaipauksen pelastukseen meidän elämässämme. Jumala on se, joka kutsuu meidät jokaisen kääntymykseen ja parannukseen. Kaikki ihmiset maanpäällä tänä päivänä eivät ole valmiita ottamaan vastaan tätä pelastusta.

Kertomuksestamme ryöväristä meidän täytyy ymmärtää, että Jumala oli valmistanut häntä siihen luovuttautumiseen, joka tapahtui ristillä. Se on voinut kestää pitkään tai se on voinut tapahtua nopeasti. Ehkä ryöväri oli murehtinut syntejään ja sitä, missä hän viettäisi iankaikkisuutensa. Usein Jumala herättää ihmisen pelastuksen tarpeeseen vastoinkäymisten ja kärsimysten kautta, ja niin oli varmasti ryövärikin. C.S. Lewis kirjoitti, että ”kärsimys on Jumalan megafoni kuurolle maailmalle.”

Pelastuksen tie

Mietiskele niitä seitsemää ensimmäistä kohtaa, joista olen kirjoittanut edellä, sillä nämä tekevät pelastuksen tien. Ilmeisestikään ei tarvita enempää kuin nämä meidän puoleltamme tulla pelastetuiksi, mutta on itsestään selvää, että kaiken täytyy olla vilpittöntä ja rehellistä, sillä Jumalaa emme huijaa.

Mietiskele myös, että ryöväri ei ollut kastettu. Hän ei ollut konfirmoitu. Hän ei ollut osallistunut ehtoolliseen. Hän ei oletettavasti ollut tehnyt mitään uskonnollista toimenpidettä pitkään aikaan -jos ollenkaan. Eikä hän ollut ollut myöskään antelias tai laittanut rahaa uhriarkkuun. Ja kuitenkin hän pelastui! Se on minun tulkintani hänen elämästään.

Juuri tätä on todellisen, raamatullisen pelastuksen tie. Alku sille tielle on, että meidän täytyy ymmärtää kurja lähtökohtamme. Olemme kaikki tuomittuja Jumalan Lain mukaan iankaikkiseen kadotukseen! Sen jälkeen kaikki onkin Jeesuksen ympärillä ja siinä, mitä HÄN on tehnyt ja tekee. Mitään ei riipu meidän hyvistä teoistamme tai hartaista uskonnollisista teoistamme. Kaikki riippuu siitä, että luovutamme koko elämämme hänelle, työmme, omistuksemme, kykymme, toiveemme, syntimme ja likamme, Jeesukselle. Oikeastaan kyse on siitä, että itse tulemme ristiinnaulituiksi Jeesuksen kanssa - kuvaannollisesti puhuen.

Luovutamme koko elämämme herrauden Jeesukselle ja annamme hänen jatkossa ohjata koko purttamme. Kaikki tässä on oikeastaan niin yksinkertaista, että itse yksinkertaisuus on vaikeaa! Se on ilmaista, mutta maksaa oikeastaan koko

meidän elämämme! Mutta harkitsepa sitä, mitä saat loppujen lopuksi. Jos jätät kaiken Jeesukselle, tulee hän pitämään sinua kädestä koko loppuelämän täällä maan päällä ja sitten antaa sinulle ikuisen elämän ikuisessa onnessa Jumalan luona – sen Raamattu lupaa! Vaihtoehtoisesti sinä ohjaat purttasi itse vesillä, joista sinulla ei ole aavistustakaan, kuinka ne käyttäytyvät ja lopuksi seuraa iankaikkinen pimeys – sen sanoo myös Raamattu! Kummanko valitset? En epäröinyt valita Jeesusta, kun sain tilaisuuden ja minulle tuli vain yhä selvemmäksi, että se on voittoarpa.

Lennart - tammikuussa 2010

Översättning till finska/Käännös suomeksi

Sylvi Hänninen